1994
jg 9-1

d'n Myerlese Koerier

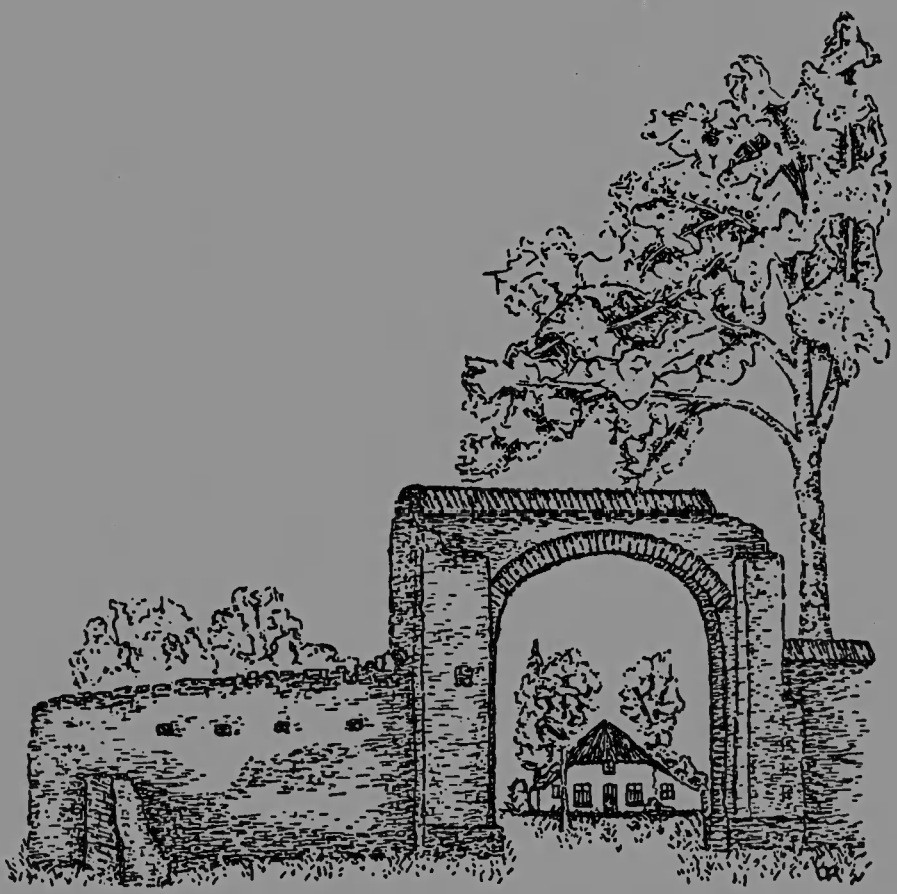

Afz.: 5731JR41

Heemkundekring Myerle

Redactie adres: Kerkakkers 39, 5731 BT , Mierlo

8e Jaargang Nr. 1; maart 1994.

Uitgave van de leden van de
Heemkundekring "Myerle"

Inhoudsopgave.

	blz
1. Zomaar een telefoontje ...	3
2. Toponiemenonderzoek (reactie)	7
3. Toponiemenonderzoek in Mierlo	9
4. Genealogie en computor	10
5. Kavirondo	14
6. Archeologie (6)	21
7. Hoogtepunt van een hobby	23
8. Redaktie D'n Myerlese Koerier	30

Zomaar een telefoontje.....

Tegenwoordig zijn wij allemaal druk in de weer met allerlei beslommeringen, alles moet gepland zijn, bezoeken moeten aangekondigd zijn, zoniet mondeling dan toch minstens effe van te voren via een telefoontje. Even een telefoontje hier, een telefoontje daar.... kortom de telefoon is vaak een niet te missen onding.
Zo maar op een door de weekse dag in december ging bij mij de telefoon. Quasi nonchalant nam ik de telefoon aan, het zou ook nu wel voor een van mijn zonen zijn, tenslotte eisen deze zowat 3/4 van alle inkomende telefoontjes op. Neen, ditmaal was het echt voor mij. Wat zomaar een telefoontje aan de voorzitter van onze vereniging kan betekenen wil ik proberen te beschrijven. Als een dergelijk telefoongesprek goed wordt beoordeeld kan dit ook voor de vereniging van zeer grote betekenis zijn.
Aan de lijn was heer Beens, wiens naam mij in eerste instantie geen enkele aanknoping gaf van een familielid of een van de vele bevriende dagelijkse bellers. Hij deelde mij mede dat hij toevallig in het bezit was gekomen van een oud boek.
Dit boek kwam uit het Ned. Hervormd archief van de Gemeente Heeze.Hij verwachtte van mij dat ik daar misschien wel interesse in zou hebben. Na de vraag mijnerzijds, hoe oud dit boek dan wel was, kreeg ik het antwoord, 'misschien wel 200 jaar'. Ik vertelde hem dat na het horen van deze ouderdom mijn oren recht overeind stonden. Natuurlijk was ik hierin geinteresseerd. Vriendelijk maar enigszins vleiend en afdwingend van toon vroeg ik de heer Beens of ik het boek mocht inzien. Natuurlijk mocht dit, hierom had hij mij tenslotte ook gebeld. Ik stelde voor om het boek bij hem aan huis te komen afhalen om het

elders te laten copieren. Ook dit werd terstond goedgevonden. Bij de mededeling dat het mijn plan was om dan maar direkt te komen en dat ik binnen een half uur bij hem op de deurmat zou staan, raakten wij beide zo enthousiast van onze voorstellen en goedkeuringen dat we beide spontaan in de lach schoten. Nog juist voor ik de hoorn neerlegde kon ik hem bedanken voor het belletje en spraken we beide af om zodadelijk verder te filosoferen, wat het zou kunnen zijn en wat ik er mede zou kunnen doen.
Na een wandeling van ongeveer een kwartiertje door de striemende regen en een harde wind stond ik even later bij deze 'vreemde' heer aan de deur. Bij de eerste blik dat ik de heer Beens zag, welke voor mij tot nog toe een geheel onbekende was, zei ik heee..... U ken ik. Ja, inderdaad ik ben wel eens als gast op het Oude Raadhuis bij U geweest.
Even later stond ik daar met 'het' boek in mijn handen.
Vol verbazing zag ik dat het een orgineel document was betreffende de nationale militie. Na een vluchtige inspektie ontdekte ik het jaartal 1815.
Hier was geen twijfel mogelijk ik had het inschrijfregister van de militie in handen.
In dit register geformeerd door burgemeester Ververs in het jaar 1815 stonden alle namen van Mierlose jongemannen genoteerd tussen de 18 en 52 jaren oud. De militie was de voorloper van de millitaire dienst.
Vermoedelijk heeft de gemeente na het beeindigen van de Franse tijd in 1814 de opdracht gehad om in eerste instantie zelf voor de verdediging van het dorp te zorgen. Natuurlijk zou in zo'n geval de burgemeester moeten weten wie er voor verdediging in aanmerking zou komen. Juist ...., deze lijst had ik nu in handen. In het betreffende boek staan 362 namen van Mierlonaren kompleet met naam, voornaam, dag, maand en jaar van geboorte, militiedistrikt, militiekanton en gemeente van huisvesting. Verder staat van iedereen vermeld in welke wijk woonachtig met het betreffende

huisnummer. Om alles nog kompleter te maken lees ik hierin ook de burgelijkestaat van ieder. Het aantal kinderen, Beroep en de funktie welke de betrokken personen bij de militie uitoefenden.
Natuurlijk was ik zeer gelukkig om zo'n 'bron' in mijn handen gestopt te krijgen.
Na enige goede en duidelijke afspraken te hebben gemaakt,(het boek moest tenslotte weer terug naar het archief) ben ik met het boek huiswaarts gekeerd.
Na een blijde mededeling en overleg met enkele bestuursleden heb ik besloten om alle gegevens in te voeren in de computer. Alleen dan zou iedere geinteresseerde hiervan kennis kunnen nemen. Bovendien heb ik het boek, welke een afwijkende maat heeft, met een verkleining van 9% laten copieren op A 4 formaat.
Samengevat met een spiraal ligt dit boekwerk nu in onze ontmoetingsruimte in het oude raadhuis.
Ieder genealoog kan hier zijn gegevens betreffende zijn voorouders weer aanzienlijk uitbreiden.
Na bestudering van de verkregen gegevens blijkt dat van ieder het beroep bekend was. Hiervan de volgende opsomming.

Landbouwers	187	Landbouwknechten	33
Wevers	97	Timmermannen	10
Broodbakker	1	Schoenmakers	4
Kleermakers	5	Klompenmakers	1
Strodekkers	4	Schaapherders	1
Molenaar	1	Bierbrouwer	1
Smid	2	Winkeliers	3
Zonder beroep	1	Dagloner	3
Houtzager	1	Rentenier	1
Ontvanger	1	Metselaar	3
Schoolonderwijzer	2		

Opgesplitst naar geboortejaar kunnen we een lijst maken hoeveel mannen per leeftijd waren ingeschreven zo zien wij het volgende resultaat.

18 jarige	4	19 jarige	13	20 jarige	12
21	14	22	11	23	15
24	8	25	9	26	13
27	11	28	15	29	8
30	18	31	11	32	12
33	8	34	12	35	7
36	11	37	11	38	5
39	8	40	8	41	11
42	16	43	8	44	11
45	13	46	14	47	15
48	12	49	9	50	8
51	-	52	1		

Alle gehuwde mannen hadden de zorg voor 492 kinderen.
Er waren 6 weduwnaars deze hadden samen 19 kinderen.
De weduwnaars waren gemiddeld 46 jaar oud.
Gehuwd zonder kinderen 35.
Gehuwd met kinderen 147.
De gehuwden hadden een gemiddelde leeftijd van ruim 36 jaar. Ongehuwden 173 met een gemiddelde leeftijd van ca. 28,5 jaar.
Zoals u kunt zien is er voor iemand met heemkundige interesse en 'met' telefoon, vrijetijdsbesteding genoeg.
Voor alle leden van onze vereniging en andere belanghebbende heeft het zeker genealogisch gezien een schat aan informatie opgeleverd.
Door deze tip van de heer Beens heeft onze genealogische kaartenbak weer een forse aanvulling gekregen.
Genealogen doe er Uw voordeel mee .....

M.J.G. Weijts.

Toponiemenonderzoek (reactie)

Enkele opmerkingen en vragen naar aanleiding van toponiemenonderzoek aflevering 3 (Koerier 1993/2).

1a. Zou Heyerschoor ook ontstaan kunnen zijn uit " 't Heyer's Goor", dat wil zeggen " 't Goor van den Heyer" , ofwel: " 't Goor van den Baron", ter onderscheiding van 't Groot Goor, enz. In dat geval zou het te vergelijken zijn met het Geldropse Bronzenwei, dat oorspronkelijk geluid moet hebben: "D'n Baron z'n wèèj".

1b. Een andere mogelijkheid is misschien, dat het woord oorspronkelijk bestond uit: Heyer + schoor, met als betekenis voor Heyer: leger (zie het bijbelse Heerscharen en het Duitse Heer) en voor schoor: aangewassen, opgehoogde grond. Tesamen zou het dan betekenen: legerplaats.
Vraag: ligt Heyerschoor inderdaad iets hoger als 't Broek?

2. Is het niet een beetje gewaagd om Aardborst af te leiden van "Arborichen"? Dat was immers een volksstam die volgens A.G. van Laarhoven heel Brabant bewoonde!
Zou de verklaring niet gezocht kunnen worden in "Eèrd bòòrst", dus: aarden wal, zandhoogte in een lagere omgeving. Vgl. borstwering, borstmaat e.d.

3. Die lagere omgeving is de Weyer. Weyer betekent: waterrijk gebied, moeras. 't Is afgeleid van het latijnse "vivarium", waar ook 't woord "vijver" vandaan komt.
Het "wèèreke", gelegen tussen de voormalige boerderij van Kanters (zie omslag Koerier) en het kerkhof is dus natuurlijk Weyerke, ofwel: klein waterrijk gebied.

4. Een hoger deel, net als Aardborst, is de Trimpert. In het middelnederlands was "rimpe" verwant aan ons woord "rimpel". En rimpe had te maken met dor, droog (vgl. verrimpelde huid). Trimpert zou dus in de loop der tijden hebben kunnen luiden: de rimp èèrd, d'rimp èèrd, drimpèèrd, drimperd, trimpert.

5. Overigens heb ik er behoefte aan om jullie mijn kompliment te maken voor al het voortreffelijke werk dat er verricht wordt. De Koerier blijft boeiend en zeer lezenswaard. Ik kijk er iedere keer met belangstelling naar uit.

G.J. v.d. Vleuten, Eindhoven

Toponiemen-onderzoek in Mierlo.

Dit keer geen vervolg van het toponiemen-onderzoek deel 4, maar een reactie op een ingezonden brief van de heer Gerard van der Vleuten uit Eindhoven, betreffende het toponiemen-onderzoek. De heer van der Vleuten is voor de meesten onder ons wel bekend als oud Mierlonaar (in zijn hart nog steeds) en als schrijver van het Mierlose dialectenboekje. Gerard is als leraar en later als directeur verbonden geweest aan een college te Eindhoven. Hij gaf daar o.a. Nederlands. Dit laatste is voor ons van belang en daarom stellen wij het zeer op prijs dat hij als taalkundige reageert op ons toponiemen-onderzoek. Het toponiemen onderzoek vereist veel taalkundigheid. Wij moeten er voor zo'n onderzoek veel boeken op naslaan en zijn door de vele woordspelingen uit vroeger tijden geneigd onbewust fouten te maken. Wij moeten het vooral hebben van de opgedane ervaringen tijdens de vele onderzoeken; 't een lost ooit het ander op.
Dikwijls heeft een bepaalde betekenis vele mogelijkheden en je bent vlug geneigd om te zeggen, dat lijkt er op en dat zal het dus wel zijn. Maar dat is het grote gevaar dat er bij zo'n onderzoek schuilt. Wij zijn er dan ook zeer blij mee dat de heer Gerard van der Vleuten reageert op dit onderzoek. Wij als vereniging kunnen daar ons voordeel mee doen. Wij stellen het dan ook zeer op prijs en danken hem dan ook voor deze reactie en zullen zijn aangedragen gegevens zeker gebruiken om er onze gegevens mee aan te vullen om tot een zo nauwkeurig mogelijke veldnamen verklaring te komen. Graag zouden wij hem er volledig bij betrekken, want deze personen zijn voor ons goud waard. Gerard denk hier ook eens over na? U bent van harte welkom.

Antwoord op zijn schrijven.

(zie Toponiemenonderzoek (reaktie))

1a. De naam "Heijerschoor" zou best ontstaan kunnen zijn zoals je hem omschrijft, maar vergeleken met de ouderdom van de naam "Heijerschoor" en "de Bronzenwei" lijkt mij het niet aannemelijk. In de jaren ± 1350 schreef men b.v. "Hezer-scoer". Ik vermoed dat het iets te maken heeft met het brugje dat daar over de Weteringsche waterloop ligt. Een schoor had vroeger ook de betekenis van een bruggetje over een beek e.d. Zie; "Woordenboek Nederlandsche Taal" en de toponiemen boeken van Neerpelt, Overpelt, Nuenen - Gerwen en Nederwetten en Valkenswaard. Een citaat uit het boek van Neerpelt; Kleine waterovergangen zijn gewoonlijk niet meer dan een paar balken of planken, zijnde een **schoor** of een vonder. Verschillende veldnamen die met **schoor** beginnen of eindigen liggen aan een beek of waterloop. Als sectie "het Broek" wordt behandeld kom ik hier uitgebreid op terug.
Wat uw vraag betreft of 't Heijerschoor hoger gelegen is dan 't Broek, kan ik u mededelen dat dat zo is. Dit is wel betrekkelijk, daar b.v. bij de afslag Broek/Heijerschoor, de Lieverdonk voor het spoor en Stepekolk ook hoger gelegen gebied is.

2. Dat het gewaagd is om de naam Arbor af te leiden van Arborichen is inderdaad gewaagd. Dit is nu een leuk voorbeeld van de verleiding om te zeggen; kijk het lijkt er op en dat zal het wel zijn. Maar bij deze gedachte zit toch nog iets meer schuil dan alleen "Arborichen". In het Rijksarchief in Den Bosch vindt u in de Bossche Protocollen onder registernr. 1192, folio 20, "Mierle, 'tgoed tot Eerborn". Verder onder registernr. 1039, folio 93, "Huijs Erbor".(± 1420) Dit maakt het al minder gewaagd en zekerheid zal dikwijls moeilijk te vinden zijn. Een andere mogelijkheid kan ook nog zijn dat Eerborn iets met het daar

stromend riviertje te maken heeft, want in het boek "Veldnamen in Nederland" staat geschreven; Heeft "born" soms ook de betekenis van "beek of riviertje", zoals men die kent uit ags. burna en welke zo levendig spreekt uit een Engelse naam als Bournemouth? Borne kan volgens dit zelfde boek ook betekenen "Natuurlijk gat in de bodem, waarin water staat voor vee en wild". Een ding daar ben ik wel van overtuigd, dat de naam "Aardborst" een grote woordverandering ondergaan heeft.

Hier het verkleinde copie van een uittreksel van de Bossche Protocollen, betreffende registernr. 1192, folio 20.

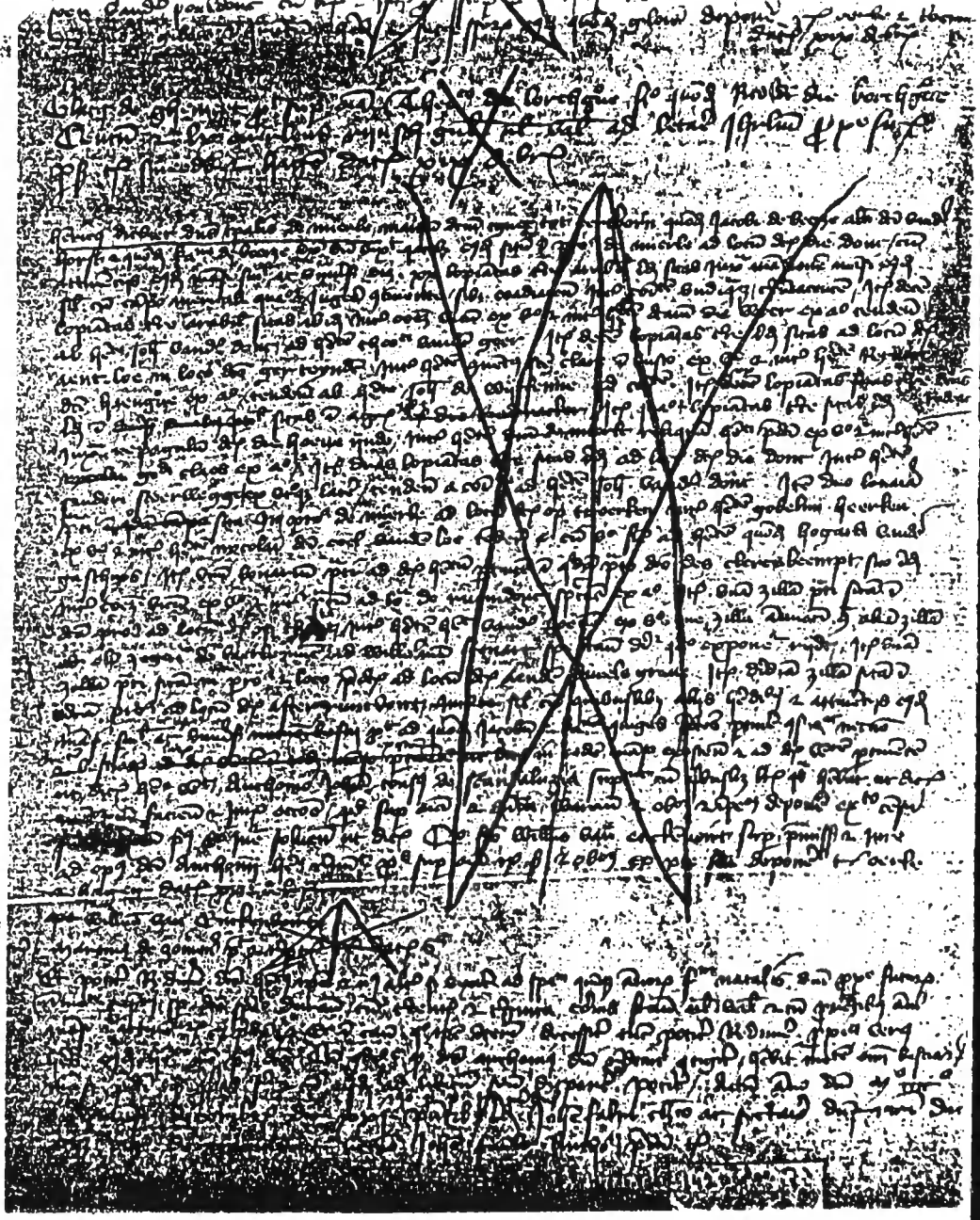

Met voorgaande copy wil ik aantonen dat we wel proberen te achterhalen wat mogelijk is. Ter zijnertijd kom ik hier op terug, dit i.v.m. met nog te copiëren gegevens uit het streekarchief Zuid Oost Brabant, te Eindhoven. Daar liggen n.l. boeken van de heer Smulders die nog interressante gegevens zullen opleveren. Deze boeken bevatten verschillende gegevens over Mierlo en over Aardborst, die uitgebreid worden behandeld en van het oud schrift (hoofdzakelijk Latijn) in het Nederlands zijn overgezet.
3. Wat betreft 't Weijerke of te wel dialect uitgesproken 't Wéérke is inderdaad bedoeld als vijver. De omliggende grond is hoger gelegen gebied. Hiermee toont u aan met het woord "Weijer" dat het afkomstig is van het Latijnse woord "Vivarium", maar tegelijkertijd twee betekenissen heeft. Te weten Waterrijk gebied en vijver (klein waterrijk). Dit toont tevens aan dat het voor mij een zeer moeilijk onderzoek betreft waarbij ik uw hulp zeer goed kan gebruiken.
4. Betreffende "de Trimpert" heb ik gesproken met onze streekarchivaris de heer Jansen, die mij op 't idee bracht om de letter " T " eens weg te nemen. U kunt dit ook zien in antwoord 2, " tgoed tot Eerborn". Dit was in vroegere tijden veel gebruikelijk dat de letter "T" vast aan een woord zat, bedoeld als " 't en het ". Met uw gegevens en
misschien nog andere mogelijkheden zijn er wel degelijk oplossingen mogelijk. Langs deze weg wil ik heer Gerard van der Vleuten nogmaals danken voor zijn welkome reactie's op mijn toponiemen onderzoek en zal zijn raad of opmerkingen zeer ter harte nemen.
Alle gegevens die bij onze redactie, secretariaat of op mijn adres binnenkomen van wie en van welke aard dan ook, zijn van harte welkom en kunnen bijdragen tot een goede benadering van onze Mierlose veldnamen geschiedenis.
In de volgende koerier wordt behandeld; "Cocelaer = Kekelaar" en "de Donc = Donck = Donk".

Wordt vervolgd, Leo Lenssen.

GENEALOGIE en COMPUTER,
een oude hobby met modern gereedschap.

In de vorige aflevering van de MYERLESE KOERIER ben ik ingegaan op het ontstaan, de waarde en het verzamelen van bidprentjes. Zoals toen gezegd wil ik deze aflevering verschillende computerprogramma's bespreken die de (beginnende) genealoog ten dienste staan.
Als we het over computers beginnen wordt er al snel gedacht aan ingewikkeld machines die dingen kunnen doen die we toch niet kunnen volgen en begrijpen. Maar de huidige computers die zijn in tegenstelling tot die van enkele decennia terug vele malen hanteerbaarder zowel in de omvang als gebruik. Het is een beetje geworden van: hoe kleiner van omvang hoe groter hun prestatie.
Zo is het met de programma's ook gegaan: ze worden steeds gemakkelijker in het gebruik, werkelijk een kind kan (nee niet de was) met het computerprogramma werken.
Wanneer we een computer zien als en hanteerbaar stuk gereedschap dan kunnen we het programma zien als het hout en de spijkers die we nodig hebben om een kast te maken.
Het computer-programma welk ik in dit artikel bespreek is HAZA-DATA versie 6.40. Gens-Data komt in de volgende aflevering aan de beurt.
HAZA-DATA 6.40 is ontwikkeld en geschreven door ir J vd Zanden uit Oisterwijk. De verkoop en service is inmiddels overgenomen door TELEPAS-SOFTWARE in Groningen, telefoon 050-277360. Naast het vastleggen van de personen in alle mogelijke familierelaties kan er in HAZA-DATA onbeperkt tekst toegevoegd worden. De vastgelegde personen kunnen snel teruggezocht worden via allerlei zelf op te geven zoeksleutel. Ook kan de vastgelegde informatie op vele manieren gepresenteerd worden, zoals: getekende stambomen, kwartierstaten, kwartierbladen, stamreeks, verwantschap tussen ingebrachte personen.

Ook kan men zelf overzichten samenstellen.
Een aardigheidje is natuurlijk dat men bovengenoemde gegevens in maar liefst **5** talen uit kan printen, nl Nederlands, FRIES, Engels, Frans en Duits.
HAZA-DATA werkt niet met codenummers bij personen en relaties, wel intern, maar onzichtbaar voor de gebruiker. De gebruiker 'koppelt' personen aan elkaar, ouders aan kinderen en omgekeerd. Door met een persoon te beginnen brengt men op een eenvoudige manier de hele stamboom in.
Het is duidelijk dat HAZA-DATA niet is ontwikkeld door ervaren computergebruikers, maar de genealoog die het zichzelf, door middel van een computer, erg gemakkelijk wil maken. HAZA-DATA 6.40 kan per programma maximaal 25.000 personen bevatten en het aantal kinderen per gezin is maximaal 40. De hoeveelheid tekst per persoon is onbeperkt. Wilt u HAZA-DATA zien werken kom dan eens op 'n donderdag-avond op 't Oude Raadhuis binnenlopen, bij voorkeur na afspraak. U kunt dan naast de demonstratie-versie mijn eigen stamboom, welk momenteel zo'n 1.000 personen omvat, waarvan de eerste van rond 1620.
Wilt u HAZA-DATA zelf uitproberen dan kunt U de demonstratie-versie bestellen voor slechts fl 10,00. Hiervoor krijgt u het **volledige** programma, met **alle** mogelijkheden, met als beperking dat u 40 personen kunt vastleggen.
De prijs van het volledige programma, inclusief handleiding en 3,5" of twee 5,25" diskettes voor slechts fl 115,00 maar exclusief fl 10,00 voor verzending.

Stef M. Aldenhuijsen,

PS: onze verzameling bidprentjes is inmiddels uitgegroeid tot over de **3.000** en toch blijven wij onze verzameling onder uw aandacht vestigen. Want door het ter beschikking stellen van uw bidprentjes kunt u anderen helpen met hun onderzoek naar hun verleden.

Kavirondo.

Helmondse jonge garde - jonge wacht.

Ruim een jaar geleden werd er bij de Heemkundekring Myerle geïnformeerd of de vereniging iets kon doen met een aantal oude films. Het antwoord was van zelfsprekend 'ja'. Mevrouw J.Kornuit-van Haandel wilde, na het overlijden van haar man Frans Kornuit, een koffer vol met 16 mm films en de bijbehorende 16 mm filmprojektor kwijt. De wens van haar echtgenoot was, dat alles bij elkaar zou blijven en dat ze een goede bestemming zouden krijgen. Na goede afspraken te hebben gemaakt is de gehele filmuitrusting in het bezit gekomen van onze vereniging. Omdat er op korte termijn geen mogelijkheid was om de films te zien en te inventariseren, werd er besloten om de films voorlopig in de gemeentelijke opslagruimte op te bergen. Hier zijn o.a. ook de films van Dr. Kerssemakers, Frans Meulendijks en het gehele fotoarchief ondergebracht. Onder het wakend oog van Tinie van de Vossenberg waren ze hier op de beste plaats.
Nu een jaar later had ik als lid van onze foto/film- en videogroep wat meer tijd. Aangezien een projekt waar ik mee bezig was op een eind begon te lopen, wilde ik de eerder genoemde films wel eens gaan bekijken. Als ik op onze wekelijkse heemavonden alleen de films aan het bekijken was, kreeg ik regelmatig hulp van andere heemkundigen die dan 'toevallig' op de zolder moesten zijn. Regelmatig wist ik hen ervan te overtuigen dat deze films zeer interessant waren. Ook de kwaliteit van de 60 tot 70 jarige oude films was perfekt. Ook heb ik vaak met andere geinteresseerden de films zitten bekijken. Niemand van ons wist wat het precies was, waar en wie er gefilmd was. Natuurlijk hadden we wel enige informatie van Mevrouw

Kornuit. Maar we konden er geen verhaal van maken. We wisten dat het iets te maken had met de jonge garde of de jonge wacht. Ook waren er enkele locaties in Helmond bekend. Verder waren er vele graafwerkzaamheden maar waar .....?
Hoe vaker wij de films zagen, hoe vaster wij er van overtuigd waren dat we snel moesten handelen om de juiste gegevens te achterhalen. Na enig beraad zouden we in de Mierlose Krant, het Eindhovens Dagblad en de Zondagskrant een oproep doen. Met de sumiere gegevens welke bekend waren, werd er een tekstje gemaakt en naar de diverse dagbladen verzonden met het verzoek dit te plaatsen. Ons doel was om via deze oproep de kinderen van de jonge garde op de films te benaderen. Gezien de leeftijd welke deze 'kinderen' hadden bereikt, tussen de 70 en 80 jaar, hadden wij de ijdele hoop dat er misschien 5 tot 10 reakties zouden komen. Nou hierin hadden wij ons zwaar vergist. Ongeveer 3 weken later had ik hierover precies 67 zeer enthousiaste telefoontjes en schriftelijke mededelingen ontvangen. In overleg met onze filmgroep werd besloten dat we alle reflectanten zouden uitnodigen op een filmmiddag en dat wij een selektie van de films zouden draaien. Op deze manier hoopten wij toch het vraagstuk 'Kavirondo' te kunnen oplossen.
Ruim een week voor aanvang van de geplande filmmiddag op maandag 24 januari, werden alle betrokkenen telefonisch uitgenodigd. Iedereen beloofde dat hij zou komen indien het prive allemaal geregeld kon worden. Vaak zaten de problemen in het vervoer. Twee personen konden niet aanwezig zijn omdat zij geen vervoer hadden. Door even kontakt met hen op te nemen hebben wij deze mensen persoonlijk naar zaal den Heuvel in Mierlo kunnen halen. Dolblij hebben ook zij de films kunnen zien. Na een korte inleiding over het hoe en waarom zijn wij de banden gaan draaien. Gewapend met pen en papier heb ik alle reakties

tijdens de film weten te noteren. Met alle gegevens welke mij nu bekend zijn kan ik u het volgende verslag aanbieden.
In het begin van de dertigerjaren kwam de jonge kapelaan Brandsma, geboren te Sneek, in de Lambertusparochie te Helmond. Als kapelaan was hij zeer begaan met vooral de armere jeugd. Als leider van de jonge garde en de jonge wacht heeft hij veel voor de jeugd gedaan. Brandsma had een eigen filmkamera. Vele feesten, aktiviteiten, uitstapjes enz. enz. heeft hij gefilmd. Aan de Reijntjesweg onder Vlierden had hij een perceel bosgrond. Wie de eigenaar hier van was weet men niet. Vermoedelijk was dit van Brandsma zelf of van de Lambertusparochie. Het perceel had ook wel de naam Brandsmabos. Op deze locatie is in de 30er jaren veel door de jonge gardisten geravot. Met vereende krachten werd hier onder supervisie van de fa. Blijlevens een zwemvijver aangelegd. De fa. Blijlevens was gespecialiseerd in grond- en waterwerken.
Zowel Brandsma, leiding en jeugd stonden vaak tot aan de enkels in de modder graafwerkzaamheden te verrichten. Later is over het hele bad een grote kabelbaan aangelegd. Op de film is goed het vertier en jolijt van deze 'roets' te zien. Van grote hoogte gaan ook de geestelijke leiders gekleed in toog met grote snelheid naar beneden. Uit de zaal kwamen er reakties zoals: "..... daar komt de heilige geest aangestormd" en "alles wat van boven komt is goed.....".
Met vereende krachten werd er een brug over het water gebouwd, een afrastering gezet en een zestal kleedruimte's gemaakt. De naam Kavirondo werd gekozen omdat Brandsma relaties had, of heeft gehad in Afrika waar een plaats of gebouw was dat zo heette. Niemand wist mij het precieze hiervan te vertellen.
Brandsma is later benoemd tot bouwpastoor van de Leonardus parochie te Helmond. Later is hij als pastoor overgeplaatst naar Neerkant. Toen hij hier met emiraat ging is hij teruggekeerd naar Helmond. Enige jaren later is hij te

Helmond overleden. Toen Brandsma terug was in Helmond heeft hij prive veel geregeld en testamentair laten vastleggen. Zo kreeg hij kontakt met de notarisklerk Frans Kornuit. Frans heeft als executeur testamentair van Brandsma zijn laatste wil uitgevoerd. Zo is hij in het bezit gekomen van deze films, welke nu 60 jaar na opname door ons worden vertoond.
Behalve de graafwerkzaamheden zijn er ook 4 films gemaakt van 25 kinderen welke, onder leiding van Brandsma e.a., een reis maakten naar Lourdes. Als brancardiers mochten zij voor 25 gulden mee. Zij hadden de zorg voor zo'n 25 Helmondse zieken. In dit filmverslag zien we schitterende opnames van de afmars vanaf het patronaatsgebouw in de Molenstraat naar het station van Helmond. Zo zijn er mooie opnames van het Belgische Luik, Charleroi enz. Het verblijf in Lourdes, het uitstapje naar de Gavarnie in de Pyrineeën gelegen, gebed, bezoek aan de grot, vervoer van de zieken, diners, huisvesting enz. enz. is allemaal goed op de films weergegeven. De vele close-up opnames riepen vele herinneringen op. Na dik 60 jaren wist men de names nog luid door de filmzaal te roepen. Erg mooi was het om de gebouwen, kleding en vooral oude voertuigen van voor de oorlog te zien. Ook de priesterfeesten, sacramentsprocessie en het vermaak van de Geestelijken, voetballen en stoeien in de pastorietuin gelegen aan de Kerkstraat, was erg leuk om te zien. Oude gebouwen zoals de H. Hart kerk in de Veestraat, het oude arbeidsburo in de Kerkstraat, voormalig hotel Lambert, molen in de Molenstraat, woningen in het centrum, huizen met de trapjes op de Markt (waar nu C en A is gevestigd) en verder nog vele vele andere gebouwen.
Uit de 19 films welke ons door mevrouw Kornuit waren aangeboden was dit een selektie van 9 films. Als organisatie weten we nu wat de inhoud van de films is. Mocht U nog aanvullende gegevens hebben, dan willen wij deze graag van

U vernemen. Via het secretariaat van de vereniging komt dit beslist bij ons terecht.
Hoe wij met deze films verder moeten zal tijdens onze bestuursvergaderingen worden besloten. Zeker is dat wij ze zoveel mogelijk bij gelegenheid zullen vertonen.
Gedacht wordt om in het komende najaar en of winter het tweede gedeelte van de films te vertonen. Mogelijk zullen we na voldoende publiciteit hiervoor een lokatie in Helmond kiezen.
Als vereniging zijn wij erg blij deze film aanwinst te hebben. Met de vele gegevens van de Helmondse historie is ons archief danig uitgebreid. Allen die hiervan kennis willen nemen kunnen via het secretariaat hiervan melding maken.

Namens de hele Film/foto en videogroep,
Jan van de Vossenberg

Archeologie (6).

In november 1993 werd in Mierlo de laatste fase van het uitbreidingsplan Neerakkers 2 gerealiseerd. Aangezien het aangrenzende terrein reeds eerder archeologische vondsten had opgeleverd, werden de activiteiten in de bouwputten door leden van de Heemkundekring Myerle (HKM) goed in de gaten gehouden. Reeds spoedig werden de eerste sporen in een van de bouwputten aangetroffen. Daarna volgden de gebeurtenissen elkaar in snel tempo op. Dankij de medewerking van de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek (ROB), de Gemeente Mierlo en de aannemer konden ongeveer 10 leden van de HKM, geholpen door 2 leden van de Historische en Archeologische Vereniging Helmont en een medewerker van het ROB het bouwterrein onderzoeken. Eerst werden de grondverkleuringen en de bijbehorende archeologische artefacten in kaart gebracht. Spoedig bleek dat een belangrijk deel van de sporen zich moest bevinden buiten de bouwput. Dankzij de financiele bijdrage van de Gemeente Mierlo kon de bouwput worden vergroot. Eerst werd de middeleeuwse laag (esdek) verwijderd, totdat in de ongestoorde gele zandgrond, voor archeologen leesbare sporen overbleven. In 12 dagen tijd werd, onder soms zeer slechte weersomstandigheden, de noodopgraving volbracht. Ondanks de tijdsdruk konden toch nog de archeologische artefacten en ongeveer 350 sporen, hoofdzakelijk bestaande uit paalkuilen, precies worden ingemeten, getekend en gefotografeerd.

Resultaten:
Het unieke van deze opgraving is, dat het de eerste maal in de geschiedenis van de gemeente Mierlo is, dat er een nederzetting is opgegraven. Helaas kon niet het gehele nederzettingsterrein worden blootgelegd, aangezien een deel zich nog bevindt onder de weg en de aangrenzende tuinen. In totaal zijn 2 complete huisplattegronden van houten huizen opgegraven. Deze huisplattegronden lagen gedeeltelijk over elkaar. Tevens zijn er restanten gevonden van 4 andere huisplattegronden. Het bijondere aan deze nederzetting is, dat de huisplattegronden niet uit een en dezelfde periode stammen, maar dat men meerdere bewoningsfasen kan onderscheiden. Één huisplattegrond bezit de restanten van een potstal. Te oordelen naar de vorm van de boerderij, de bijbehorende scherven en het voorkomen van een potstal, wordt deze gedateerd in de Romeinse tijd. Een tweede potstal, met bijbehorende paalkuilen, kon helaas maar gedeeltelijk worden opgegraven, omdat het restant van de boerderij zich bevindt onder de aangrenzende tuinen. Uit enkele paalkuilen zijn, dankzij de relatief hoge grondwaterstand, nog houtresten naar boven gekomen. De inhoud van de potstallen en het hout worden door de ROB in Amersfoort onderzocht.
Voorwat het aardewerk betreft kan gezegd worden, dat deze voor 100% uit scherven bestaan. Verder zijn er nog fragmenten gevonden van werktuigen en gebruiksvoorwerpen.
In de komende tijd worden de artefacten schoongemaakt, genummerd en gedetermineerd en begin 1995 hopen we het onderzoek met een verslag af te ronden.

Henk Simons

Hoogtepunt van een hobby die geen einde heeft.

Het begon allemaal in 1986 nadat ik mijn bedrijf had uitgebreid en er zo veel administratie bij was gekomen dat ik besloot een computer aan te schaffen. Na een half jaar had ik de meeste bedrijfs gegevens in de computer zitten en besloot ik een adressenbestand aan te leggen van mijn vrienden en kennissen. Toen ook dat in de computer zat dacht ik, dat het toch wel gemakkelijk zou zijn als ik ook de adressen van mijn familie in een bestand zou onder brengen. Ik heb 33 ooms en tantes en bijna 100 neven en nichten. Van mijn vrouw Tony Jaspers komt daar nog eens de helft bij. Terwijl ik deze gegevens aan het verzamelen en verwerken was, kwam bij mij de gedachte op, om eens te informeren of er misschien interesse was bij de familie om een reünie te organiseren. Ik heb toen een brief naar alle ooms en tantes van moeders kant gestuurd met het verzoek, om uit elk gezin een afgevaardigde te sturen naar een bijeenkomst om dit te bespreken. Op die avond waren alle gezinnen vertegenwoordigd en zij vonden het een goed idee. Er werd een datum geprikt en de taken werden wat verdeeld. Ik zou op de reünie iets vertellen over de voorvaderen van de familie Knoops. Na wat intensief speurwerk in het rijksarchief in Den Bosch vond ik de ouders in rechte lijn terug tot 1732 en een verwijzing naar Aarschot in belgië. In een telefonisch gesprek met het gemeentehuis van Aarschot werd mij verteld, dat het geen zin had om naar Aarschot te komen voor onderzoek, omdat in de eerst wereldoorlog tijdens de Duitse inval het gemeentehuis was afgebrand. Het schaduwarchief bevond zich in Leuven maar daar brandde op dezelfde dag ook het gemeentehuis af. Na wat informatie uit enkele zijtakken in de stamboom heb ik op die avond mijn verhaal gehouden.
Ik had toen ook gezegd dat ik daar later misschien nog wel

eens op terug zou komen. Daarna heb ik ook de stamboom uitgezocht van de familie Manders tot ± 1670 en de familie Maas tot ± 1550. Omdat de familie Knoops regelmatig vroeg, "Hedde nog iets gevonden over de familie", heb ik in 1989 mijn onderzoek over de familie Knoops weer opgepakt. Ik ben toen begonnen met een overzicht te maken op 2 à 3 vellen. Deze waren al vlug te klein zodat ik een nieuw overzicht had gemaakt achter op een oude hinderwettekening. Maar ook die werd te klein. Daarna ben ik begonnen met het aanleggen van een archief. Ik gebruikte per gezin een plastic A4 insteekhoes waarin alle gegevens over het betreffende gezin verzameld werden. Dit groeide uit tot meer dan 500 gezinnen verdeeld over 6 ordners. Vaak werd er aandachtig geluisterd als ik iets vertelde over de familie, daar maakte ik dan ook gebruik van om anderen te stimuleren om ook eens mee te gaan naar het archief. Zo zijn wij een keer met 5 personen naar Den Bosch geweest om daar het gerechtelijk archief van Mierlo door te kijken en de aktes te fotograferen omdat ze niet gekopieerd mochten worden. Wij hebben daar ruim 125 foto's gemaakt, maar nadat wij ze hadden laten ontwikkelen bleek er op een rolletje niets op te staan. Tony is vaak mee gegaan om de gegevens uit de kaarten bakjes in Den Bosch over te schrijven. Daarvoor gebruikten wij meestal zelf gemaakte formulieren. Deze werden thuis dan in repen geknipt zodat ze makkelijk te sorteren waren. Bij de gegevens na 1811 heb ik vaak eerst uit de tien jarige tafel kopieën gemaakt. Die gegevens werden thuis dan ingevuld op een formulier, zodat ik in Den Bosch de ontbrekende gegevens kon invullen deze werden thuis dan weer in repen geknipt en verwerkt. Later ben ik toch naar Brussel gegaan om te kijken of er toch nog iets te vinden was over de familie Knoops. Het eerst bezoek leverde niet erg veel op. Nog later vond ik in Deurne een borgbrief waarin de ouders van Hendrik werden genoemd. Met dit gegeven ben ik terug ge-

gaan naar Brussel daar bleek dat de microfilm in het streekarchief van Namen werd bewaard.
De schepenbank van Aarschot is wel voor een gedeelte bewaard gebleven. Hierin vond ik een akte waaruit bleek dat Hendrik al vroeg weeskind was en twee zusjes had en dat zijn voogd Andries Knoops heette. In een telefoon gesprek met het streekarchief van Namen was er niemand die Nederlands wilde of kon verstaan. Duits en Engels wel, maar die talen spreek ik zelf weer niet en doordat ik zoveel mogelijk plat Mierlo's praatte en zij in het Duits antwoord gaven konden wij toch een redelijk gesprek voeren. Ook zijn wij een keer met 5 personen naar Brussel geweest met als resultaat, dat we nu weten dat er in de 7 boeken van de schepenbank niets te vinden is over de familie Knoops. Als ik in Nederland naar een archief ging, dan deed ik dat vaak als het een paar dagen slecht weer was geweest en het weerbericht goed weer voorspelde, dan is het in de archieven meestal niet zo druk. Als ik een bezoek wilde brengen aan het archief, dan stond ik 'smorgens een paar uur eerder op, zodat ik om 8 uur met mijn werk thuis klaar was en dan was het echt een vakantiedag voor mij. Voordat ik intensief ging zoeken naar familie die nu nog in leven is, heb ik eerst de gezinnen van vòòr 1900 uitgewerkt op een formulier en dit opgehangen aan een grote muur. Dan pakte ik het telefoonboek en belde ik een Knoops op waarvan ik de gegevens nog niet had. Nadat ik mij dan had voorgesteld en verteld waar ik mee bezig was, vonden het de meeste mensen erg interessant. Dan vroeg ik naar de leeftijd van die personen en wie de ouders en grootouders waren. Meestal had ik dan al meteen aansluiting in de stamboom. Ook vroeg ik dan of ze interesse hadden om de gegevens van hun gezin en eventueel van verdere familieleden te verzamelen. Als ze daar toe bereid waren, dan maakte ik een afspraak en ging naar hen toe. Daar werd ik dan meestal, ondanks dat ze mij verder helemaal niet kenden, erg

vriendelijk ontvangen. Meestal nam ik de map met de gegevens, die ik al had over dat gedeelte van de stamboom mee. Daar werd dan eerst wat ingekeken en wat over verteld, meestal kregen we dan het gevoel alsof we elkaar al jaren kenden. Daarna maakte ik dan een schematisch overzicht met roepnaam en eventueel familienaam, voor zover ze deze konden of wilden geven. Ook vroeg ik dan, of ze bereid waren deze gegevens verder te verzamelen of dat ze mij konden vertellen, waar ik die gegevens wel kon achterhalen.
Thuis maakte ik dan per persoon of gezin een invulformulier en wat ze beloofd hadden verder uit te werken, stuurde ik dan terug. Zo was ik op zoek naar Martinus Knoops. Na veel navragen hoorde ik dat hij vlak na de oorlog in Helmond had gewoond, waarschijnlijk in de Jan Stevensstraat. Ik heb daarna het telefoonboek gepakt en het eerste adres dat ik vond in de Jan Stevensstraat heb ik opgebeld, maar deze vrouw woonde daar nog maar kort. Wel kreeg ik van haar het telefoonnummer van haar buurvrouw. Die vertelde mij, dat er verderop in de straat een oudere vrouw was die daar al heel lang woonde. Die oudere vrouw herinnerde zich, dat er heel lang geleden wel een Knoops had gewoond. Zij wist zelfs nog te vertellen, dat er in de Hortensialaan een van die kinderen woonde. Bij een van die familie bezoeken leerde ik Henriëtte Knoops kennen en via haar ben ik in kontakt gekomen met Hennie Raaijmakers. Hennie had wel interesse om de gegevens te verwerken met de computer zodat wij er later een boek van zouden kunnen maken. Zo gezegd zo gedaan. Zo kreeg ik zelf de tijd om meer onderzoek te doen naar ontbrekende gegevens. Ook heb ik het notarieelarchief van Helmond geheel doorzocht op het voorkomen van de naam Knoops. Bij het Centraal Bureau voor Genealogie heb ik alle persoons kaarten opgevraagd met de naam Knoops (950 stuks) uit heel Nederland. Bij de paters in de Achelse Kluis heb ik alle

bidprentjes met de naam Knoops, Cnoops, Knops en Cnops (150 stuks) opgevraagd. Bij de heemkunde kring in Mierlo heb ook alles doorzocht of de naam Knoops voorkomt. In mei 1992 heb ik bij de PTT een antwoordnummer aangevraagd en heb ik alle gezinnen (450) een overzicht gestuurd met de gegevens zoals die bij ons bekend waren, met het verzoek deze te controleren en te corrigeren en dan terug te sturen. Ook had ik er een enquête formulier bij gedaan, waarmee ze aan konden geven of ze al dan niet geïnteresseerd waren in een boek over de familie Knoops. Tevens had ik gevraagd of ze mij foto's en bidprentjes wilden toesturen. Hierop heeft ongeveer 75 % gereageerd. Ik kreeg 340 gezinsbladen en 25 foto's en bidprentjes terug en er waren 140 personen geïnteresseerd in een boek. Herfst 1992 ben ik gestopt met onderzoek en heb ik, van hetgeen er in mijn archief aanwezig was over de familie Knoops, een samenvatting gemaakt en dit verwerkt tot een boek. In mei 1993 heb ik alle gezinnen een uitnodiging gestuurd voor een kijkdag, die wij georganiseerd hadden in zaal den Heuvel te Mierlo . Speciaal voor deze dag had ik een overzicht gemaakt van de gehele stamboom op een rol papier van 180 cm bij 7.5 meter. Verder was er een overzicht van mijn archief te zien en werd er een demonstratie boekbinden verzorgd. Natuurlijk lagen er enkele kopieën van het Familie album. Deze zondagmiddag werd door 300 à 400 personen bezocht. De prijs van het boek had ik vastgesteld op F 85.- en de kwaliteit van het druk- en bindwerk zou al naargelang er meer boeken besteld werden in kwaliteit toenemen. Bij een oplage van 150 stuks zou de kwaliteit zijn: genaaid gebrocheerd met slappe kaft. Bij een oplage van 175 stuks zou het boek met een harde kunstleren kaft worden afgewerkt. In totaal zijn er 144 boeken met voorinschrijving besteld. Dit was financieel onvoldoende om het met een harde kaft af te werken. Dit boek moest de kroon op mijn werk worden. Daarom heb ik

toch 200 exemplaren laten drukken met kunstleren kaft en goud opdruk, in de hoop dat er later toch nog meer liefhebbers zouden zijn voor het boek. Inmiddels heb ik nog 20 boeken verkocht voor F 90,- per stuk. Voor dit onderzoek zijn meer dan 100 bezoeken gebracht aan 20 verschillende archieven en zeker 100 familie bezoeken afgelegd. Hoeveel uren er aan gewerkt zijn weet ik niet zo precies, maar ik denk meer dan 2000. Ook zijn er wel 20.000 km afgelegd om de gegevens te verzamelen.

Het boek bevat 400 pagina's en er zijn in opgenomen ongeveer:

100 foto's
100 bidprentjes
60 akten of gedeelten van akten
80 doopkaartjes, kranteknipsels en dergelijke
40 pagina's deels zelf geschreven tekst
550 gezins- of persoonsbladen.
550 verschillende namen
2000 personen
- een familie overzicht
- een beroepen overzicht
- een adressen lijst
- een naam index.

De familierelatie is duidelijk te volgen via een nummer dat verwijst naar de ouders en de kinderen. Via de naam index is het gemakkelijk zoeken op welke pagina een bepaalde naam voorkomt. Als je de naam Knoops zoekt dan komt deze wel heel vaak voor, maar als je weet met wie die Knoops getrouwd is dan is het gemakkelijk te vinden. Ook kunt U via de adressenlijst zoeken; daar wordt het gezinsnummer vermeld. Het uitgeven van dit album betekent zeker niet het einde van mijn onderzoek over de naam Knoops. Wel ga ik nu eerst verder met onderzoek naar de namen Manders, Jaspers en Maas. Stamboomonderzoek is

een speurwerk dat geen einde heeft, telkens als je een persoon vindt, dan heeft deze ook een vader en moeder gehad. Dus los je een probleem op, dan krijg je er twee problemen voor terug. Dit is maar een klein gedeelte van de ervaringen die ik heb opgedaan met mijn hobby. Als U deze vrijetijds besteding ook beoefent, dan wens ik U daarbij heel veel succes en als U overweegt ook onderzoek te gaan doen, dan kan ik het van harte aanbevelen.
Voor meer informatie over het boek ofwel stamboomonderzoek kunt U altijd contact met mij opnemen.

Jan Manders, Ospel.

Bid voor de Ziel van Zaliger

Catharina Knoops.

Lid van de Congregatie O. L. Vr. Onbevl. Ont.

geboren te SOMEREN den 28 October 1842
overleden te MIERLO den 5 December 1911.

Zalig die zuiver van harte zijn, want zij zullen God zien. Matth. 5, 9.

Zij was voorzichtig, immer werkzaam in het verrichten der zake, eenvoudig in hare werken en in hare woorden S. Franc.

Ik weet, o mijn God, dat Gij de harten doorgrondt en de oprechtheid lief hebt; daarom ook heb ik U met vreugde en in eenvoud alles opgedragen. I Par. 29.

Zalig zijn de dienaars, welke de Heer als Hij komt, wakende vindt. Luc. 12.

Vaartwel (mijne bloedverwanten), ik ga met grooten spoed tot God en beveel u allen aan Zijne genade. Weent niet over mij, want ik ben blijde over hetgeen mij gezegd is: Wij zullen ingaan in het huis des Heeren Ps. 121

De vereering van Maria, de Moeder Gods is een voorteeken der eeuwige zaligheid. H. Bern.

Zoet Hart van Maria, wees mijn heil.

Bij P. van de Waterlaat, koster, Mierlo.

Redaktie D'n Myerlese Koerier.

D'n Myerlese Koerier, welke twee maal per jaar gratis wordt verstrekt aan alle leden van de vereniging, is een blad dat niemand graag zou willen missen. Telkens als de Koerier op 'uitkomen' staat wordt menig lid wat ongeduldig. Iedereen vraagt zich af wat voor artikelen er dit maal in opgenomen zullen zijn. De reakties welke redaktie en bestuur in al de jaren van zijn verschijnen heeft gekregen, zijn van dien aard dat het altijd stimulerend heeft gewerkt om het blad te laten verschijnen. Om van de Koerier een blad te maken met alleen maar wetenschappelijke artikelen is nooit het streven geweest. Het streven is wel om een zo gevarieerd mogelijke Koerier uit te geven. Zo gevarieerd mogelijk voor wat betreft schrijvers en artikelen, waarin alle werkgroepen of deelgroepen hun bijdrage kunnen leveren.

Met alle goede bedoelingen zitten wij nu toch op het punt van kunnen wij nog wel beter? Vaak zijn de schrijvers van veel artikelen dezelfde personen. Ieder van hen draagt graag het bekende steentje bij. Maar het resultaat is wel dat er vaak over dezelfde onderwerpen wordt geschreven. Graag zouden het bestuur en redaktie van 'onze' Koerier zien dat er een groter scala aan onderwerpen en een gevarieerder aanbod van schrijvers komt.
Wij denken aan allerlei kopij zoals bijvoorbeeld, oude kookrecepten, liedjes, versjes, reisverslagen, vakantieverhalen, bijzondere gebouwen welke men bezocht heeft, bezoeken aan musea, reistips, verslagen van onderzoek, mededelingen van eigen hobbies, publicatie van eigen stamboomonderzoeken, oproepen, enz. enz.
Vanaf het verschijnen van de eerste Koerier heeft de redaktie van onze Koerier bestaan uit twee van onze leden: Henk Simons en Rein van der Weij. Bovendien werden zij

vaak geholpen door hun echtgenote's. Met grote inzet en animo hebben zij de Koerier vervaardigd. Nooit hebben zich problemen voor gedaan. Het enige 'maartje' wat vanaf het begin, evenals bij andere verenigingen te horen was, is het bovenomschrevene. Te weinig variatie in schrijvers en artikelen.

Onlangs heeft Rein van der Weij te kennen gegeven dat hij het lidmaatschap van de vereniging en de plaats in de redaktie opgeeft in verband met verhuizing. Dat wij deze beslissing respekteren spreekt voor zich, maar dat wij deze betreuren willen wij aan alle leden laten weten. Het bestuur dankt Rein en zijn vrouw Bets hartelijk voor het vele werk dat zij voor de vereniging en vooral voor de Koerier gedaan hebben. Er is 'n gezegde, één komt nooit alleen. Ook dit gezegde gaat in deze voor ons op.

Zo heeft ook Henk Simons te kennen gegeven dat hij na 7 jaar redaktiewerk zijn plaats vacant stelt. Graag wil Henk meer tijd gaan steken in het heemwerk. Zo is hij ook betrokken bij de SAS, een stichting welke o.a. onderzoek doet naar de archeologische en kultuurhistorische waarden van het gehele Middengebied. Bovendien is Henk ook een van de stuwende krachten van onze archeologische werkgroep. Vooral door zijn grote kennis en ervaring is het jammer om hem uit de redaktie te zien vertrekken. Ook voor Henk geldt dat wij als bestuur hem zeer erkentelijk zijn voor het vele werk wat hij voor de Koerier gedaan heeft. Daarom Henk en Leny van harte bedankt, maar gelukkig ga jij wel door als verenigingsman in onze werkgroep archeologie.

Als bestuur van onze vereniging doen wij een dringende oproep aan u om ons in kennis te stellen indien U:

a) Geïnteresseerd bent in redaktiewerk.
b) In onze redaktie plaats zou willen nemen.
c) Eens met ons hierover zou willen praten.
d) Goede ideeën hebt.
e) Kopij voor de Koerier wilt aanleveren.
f) Hierin een rubriek(je) zou willen verzorgen.
g) Om een andere reden graag een bijdrage zou willen doen.

Graag zie ik uw reaktie tegemoet.

Met vriendelijke heemgroeten,

Rinie Weijts. (voorzitter)